

Список використаних джерел

1. Управління людськими ресурсами на державній службі / Центр адаптації державної служби до стандартів Європейського Союзу. URL: <http://www.center.gov.ua/pro-tsentr/proekti/upravlinnya-lyudskimi-resursami-na-derzhavnij-sluzhbi>
2. Алюшина Н. Управління персоналом на державній службі: новий статус кадровика, кейси, методика проведення співбесіди. // Держслужбовець. № 7, 2016. URL: <https://i.factor.ua/ukr/journals/ds/2016/july/issue-7/article-19498.html>
3. Ситний А. В. Оцінка ефективності системи управління персоналом. Ефективна економіка. № 12, 2013. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=2629>

Капштик О.В.

ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ КАДРОВОГО МЕХАНІЗМУ СТРАТЕГІЧНИХ КОМУНІКАЦІЙ У СЕКТОРІ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ УКРАЇНИ

В умовах гібридної агресії розробка системи професійної підготовки у сфері стратегічних комунікацій є актуальним питанням сьогодення, оскільки існування України безпосередньо залежить від професіоналізму кадрів у секторі безпеки і оборони.

Аналіз освітніх програм вищих навчальних закладів, де готуються потенційні ініціатори і лобісти стратегічних комунікацій вказує на те, що відсутнє єдине бачення, «ідеальний образ», суспільне замовлення на фахівця з відповідним поєднанням психотипічних характеристик людини саме такої професії, оптимальним набором знань та навичок, навіть ідейним та належним когнітивним сприйняттям світу і завдань держави щодо її внутрішніх та зовнішніх інтересів [1]. Також немає єдиного загального стандарту надання вищої освіти у сфері комунікацій і в інших країнах світу [2]. Однак, спільною ознакою є те, що як у США так і в країнах Європейського Союзу навчають фахівців зі стратегічних комунікацій у наступних трьох форматах: державне управління та безпека; маркетинг; журналістика.

Розглянемо більш детально досвід США щодо навчання фахівців зі стратегічних комунікацій у форматі «державне управління та безпека», оскільки, на думку автора, воно найбільш суміжне з підготовкою фахівців для сектору безпеки і оборони України у зазначеній сфері. Зазначимо, що у США підготовка фахівців зі стратегічних комунікацій для державного сектору поділяється на цивільний та військовий сектори і хоча їх «ідеологічна» база має схожий вигляд, навчальні програми зі стратегічних комунікацій охоплюють переважно вивчення інформаційних операцій та публічної політики. Для стандартизації процесу викладання стратегічних комунікацій у Пентагоні кілька років тому було запропоновано такі заходи [1]:

- створення проекту «принципів стратегічних комунікацій»;

- узгодження проекту цілей вивчення стратегічних комунікацій;
- узгодження стратегічних комунікацій в усіх програмах підготовки старшого офіцерського складу та основних навчальних програмах середньої освіти;
- формування освітнього консорціуму зі стратегічних комунікацій;
- дослідження інших освітніх ініціатив у сфері стратегічних комунікацій.

Окремо підкреслюється важливість професійної підготовки спеціалістів у сфері стратегічних комунікацій для ефективної роботи з місцевим населенням.

Враховуючи вищезазначене, Міністерство інформаційної політики ставить завдання щодо розробки програм з підготовки фахівців зі стратегічних комунікацій в Україні, оскільки посилення кадрового потенціалу з аспектів (напрямів, дисциплін) стратегічних комунікацій, дасть змогу, у свою чергу, зміцнити стратегічні комунікації у цілому [3; 4].

Зрозуміло, що кадровий потенціал у секторі безпеки і оборони України залежить від якості спеціальної підготовки, яка інтегрує елементи професійного навчання і підвищення кваліфікації кадрів.

Тобто від якості поставленої мети навчання, використаного ресурсу та отриманого ефекту залежить якісна зміна в кадровому механізмі стратегічних комунікацій у секторі безпеки і оборони України. І в першу чергу це залежить від такого ресурсу підготовки, як зміст навчання, що безпосередньо впливає на якісну зміну особистості.

У новій редакції Воєнної доктрини України «стратегічні комунікації» визначаються як «скоординоване і належне використання комунікативних можливостей держави – публічної дипломатії, зв'язків з громадськістю, військових зв'язків, інформаційних та психологічних операцій, заходів, спрямованих на просування цілей держави» [5]. Тому враховуючи зазначені складові терміну «стратегічні комунікації» надається перелік дисциплін, які пропонується викладати під час професійного навчання фахівців зі стратегічних комунікацій для сектору безпеки і оборони, та, відповідно, загальні компетенції, які мають бути отримані.

До циклу підготовки пропонуються три наступні блоки дисциплін: теорія та практика державного управління; міжнародна політика безпеки; міжнародні відносини та зовнішня політика України; міжнародна інформація; міжнародні економічні відносини; математичне модулювання та прогнозування в міжнародних відносинах; дипломатична і консульська служба; стратегічне керівництво; аспекти національного законодавства та міжнародне гуманітарне право; зв'язки з громадськістю та взаємодія із засобами масової інформації; прес-служба зовнішньополітичних відомств; основи ораторського мистецтва та риторичної комунікації; конфліктологія та теорія переговорів; цивільно-військове співробітництво; демократичний цивільний контроль над сектором безпеки і оборони України; іноземна мова; інформаційні війни; інформаційно-аналітична діяльність в міжнародних відносинах; інформаційна безпека держави; політична психологія.

Мета навчання навчитись розв'язувати складні завдання та практичні проблеми у секторі безпеки і оборони України за допомогою стратегічних комунікацій із знанням: оцінки різноманітних урядових систем у світі з метою удосконалення національного державного управління; політичних, економічних та безпекових викликів та загроз країн світу; ключових питань безпеки, які формують

національні стратегії та взаємовідносини в кожному регіоні та між регіонами; основ забезпечення інформаційної безпеки держави у воєнній сфері; розв'язування складних завдань і проблем у сфері цивільно-військового співробітництва; ролі засобів масової інформації та участі сектору безпеки і оборони України в інформаційній боротьбі; оцінки рівня ефективності демократичного цивільного контролю над сектором безпеки і оборони України, а також вміннями володіти: іноземною мовою на рівні IELTS; комунікативними можливостями держави, що спрямовані на просування цілей держави; основами застосування основних правил, норм міжнародного права та практичними навичками розробки законодавства у сфері безпеки і оборони; лідерськими якостями.

Отже, розвиток людського потенціалу через навчання фахівців зі стратегічних комунікацій для сектору безпеки і оборони по запропонованим дисциплінам, а також отримання ними зазначених компетенцій значно нівелює агресивні дії Російської Федерації щодо України в інформаційному просторі.

Список використаних джерел

1. Даниленко С. І. Перспективи розвитку освітньої складової підготовки фахівців у сфері стратегічних комунікацій / С. І. Даниленко // Стратег. пріоритети. – 2016. – № 4 (41). – С. 80–89.
2. NATO Strategic Communications Centre of Excellence in Riga, Latvia [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.stratcomcoe.org/history>.
3. Побудова системи державних стратегічних комунікацій України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://mip.gov.ua/files/documents/Stratcom_Report_2016_UKR_updated.pdf.
4. Попова Т. До питання підготовки фахівців зі стратегічних комунікацій [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.radiosvoboda.org/a/28538557.html>.
5. Про нову редакцію Воєнної доктрини України : указ Президента України від 24 верес. 2015 р. № 555/2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/555/2015>.

Кондратенко М.В.

КАДРОВА СКЛАДОВА У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЯКОСТІ ПУБЛІЧНИХ ПОСЛУГ В ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАДАХ

У ст. 4 Закону України «Про добровільне об'єднання територіальних громад» зазначено, що «якість та доступність публічних послуг, що надаються в об'єднаній територіальній громаді, не можуть бути нижчими, ніж до об'єднання» [1]. Отже, «якість і доступність» виступають в числі основних умов добровільного об'єднання територіальних громад (надалі – ОТГ) та одночасно є мірилом задоволеності жителів громади послугами від органів влади.